

ligge deri et Forsøg paa at smugle ind en Kirkedag og derigennem rejse hele den store Kirkekamp. Det ærede Medlem mente, at det var kun noget, man sagde fra radikal Side. Jeg tror dog, at det ærede Medlem, efter at have hørt Hr. J. Oskar Andersen, maa have faaet en anden Opfattelse; thi denne ønskede netop alle de store Spørgsmaal draget frem. Der vilde rejse sig Spørgsmaalet om Kollatsretten og dens Begrænsning, om Præsteløftet og meget andet, kort sagt hele den store kirkepolitiske Kamp skulde udkæmpes indenfor dette Udvalg; og dette skal afgive Betænkning om alle de store kirkelige Spørgsmaal. Det er i Virkeligheden det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Mening dermed. Deraf kan Hr. Moltesen se, at det er ikke uden Grund, naar man staar ængstelig overfor dette Lovforslag. At der ogsaa indenfor det ærede Medlems Parti hersker Betænknelighed i saa Henseende, kan det ærede Medlem overbevise sig om ved at læse en Artikel, som en kendt Venstremand, Højskoleforstander Mønrad, har skrevet i „Højskolebladet“, og som netop slutter med at sige: Et kirkeligt Udvalg som det foreslaaede uden bestemt afgrænset Opgave er en farlig Ting, det kan meget let give Signalet til en stor Kirkekamp. Og det er, efter at vi har hørt det ærede Medlem J. Oskar Andersen, ganske tydeligt, at dette Udvalg vil blive Signalet til en stor Kirkekamp.

Maa jeg for øvrigt i denne Forbindelse, idet jeg berører det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Udtalelser, gøre en Bemærkning, som tager Sigte paa den højtærede Formand; det glæder mig at se, at den højtærede Formand nu er kommet til Stede igen. Det ærede Medlem brugte om to Partier i denne Sal Benævnelsen „Generalstrøjkepartierne“, hvilket ikke forbavdede mig, fordi det stemmer godt med hele det Niveau, hvori det ærede Medlem ofte fører sin Debat. Men det forbavser mig i høj Grad, at den højtærede Formand ikke paatalte dette. Det maa være, fordi den højtærede Formand ikke har lagt Mærke til det; nu henleder jeg Formandens Opmærksomhed derpaa.

Formanden: Jeg maa gøre den ærede Taler opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ikke kaldte de to Partier „Generalstrøjkepartierne“. Han nævnte, at de var kaldt saaledes, men han kaldte dem ikke personlig saaledes.

Povlsen: Han førte denne Benævnelse ind i Tingets Debat her, og jeg mener, at den højtærede Formand burde paatale det, men det synes Formanden altsaa ikke at anse for sin Pligt.

Formanden: Det vilde jeg ogsaa have gjort, hvis det ærede Medlem havde benyttet denne Benævnelse direkte overfor de to Partier.

Povlsen: Den højtærede Kirkeminister udtalte i Landstinget lige overfor en Frygt, der der fremkom med Hensyn til Indholdet af § 4, at han ikke vilde forelægge det paatænkte Udvalg Spørgsmaal af den Art, jeg lige har berørt. Det behøves heller ikke; thi den Slags Spørgsmaal skal nok blive rejst alligevel i Udvalget, derfor er den Tale, vi hørte fra det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, en god Borgen. Og naar disse Spørgsmaal saa er rejst i Udvalget, og Betænkning er afgivet, hvorledes vil da den højtærede Kirkeminister stille sig dertil? Det er rigtigt, at han ikke udtalte sig bestemt i saa Henseende; derfor knyttede det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ogsaa sit Haab til, at Kirkeministeren vilde slutte sig til de Krav, der ufravigelig vil komme frem her om en Kirkefatning. Kirkeministeren udtalte, at han ikke vilde føre Spørgsmaalene frem, men forvarede sig udtrykkelig mod den Opfattelse, at han ikke skulde være villig til at føre Spørgsmaalene frem, naar de var fremkommet i det kirkelige Udvalg.

Jeg vil derfor paa det kraftigste advare imod, at denne § 4 vedtages. Jeg tror, at det vil blive Signalet til en stor Kirkekamp, hvis man vedtager Forslaget, som det her foreligger, med en saa ubegrænset Opgave, som § 4 sætter.

Der er i denne Forbindelse et Spørgsmaal, jeg kunde have Lyst til at rette til den højtærede Kirkeminister. Det er beklageligt, at han ikke er til Stede — jeg tør ikke vente, at den højtærede Statsminister skal være i Stand til at svare derpaa. Det er her blevet sagt af flere Medlemmer, og det er ogsaa blevet sagt af den højtærede Kirkeminister, at det Udvalg, der her foreslaas nedsat, ogsaa skulde behandle Lønforholdene heroppe norden for Kongeaen. Jeg mente, at vi lige havde faaet gennemført en Lønningslov, baade for Præsterne i København og paa Frederiksberg og for Præsterne ude paa Landet. Er det nu virkelig Meningen, at vi skal have disse Lønningslove optaget til Revision? Mon det ikke vil være lidt farligt